

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Cdo/33/2018
Identifikačné číslo spisu:	1213222672
Dátum vydania rozhodnutia:	18.07.2018
Meno a priezvisko:	JUDr. Danica Kočičková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2018:1213222672.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu F. W., súdneho exekútora so sídlom E., zastúpeného Mgr. Romanom Kobellom, advokátom so sídlom v Dolnom Kubíne, Aleja Slobody 1899, proti žalovanej Všeobecnej úverovej banke, a.s., so sídlom v Bratislave, Mlynské Nivy 1, IČO: 31 320 155, o zaplatenie 39 882,70 € s prísl., vedenom na Okresnom súde Bratislava II pod sp.zn. 12C/206/2013, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 13. júna 2017 sp.zn. 8Co/285/2015, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovanej nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Žalobca sa tzv. poddĺžníckou žalobou podanou s odkazom na ustanovenie § 103 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) na Okresnom súde Bratislava II domáhal, aby súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť mu sumu 39 882,70 € predstavujúcu nárok na trovy exekúcie vo výške 33 193,92 €, DPH z trov exekúcie vo výške 6 638,78 €, hotové výdavky vo výške 41,67 € a DPH z hotových výdavkov vo výške 8,33 € tvrdiac, že žalovaná po doručení exekučného príkazu nevykonala blokáciu peňažných prostriedkov na všetkých účtoch povinnej AHP HYDRAULIKA, a.s., so sídlom v Turčianskych Tepliciach, IČO: 31 563 104 v dôsledku čoho povinná realizovala aj po doručení exekučného príkazu banke z týchto účtov platby v celkovej sume 1 400 000 €, ktorých realizácia znemožnila uspokojenie pohľadávky oprávnenej DKA, s.r.o., so sídlom v Bratislave, IČO: 43 882 226 v rámci exekúcie vedenej žalobcom pod sp.zn. EX 2366/2012, ako aj trov exekúcie. V priebehu prvoinštančného konania žalobca navrhol, aby súd pripustil zmenu žaloby tak, že oproti pôvodne uplatňovanému nároku na zaplatenie sumy 39 882,70 € žiadal, aby súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť mu aj úrok z omeškania vo výške 5,50 % ročne zo sumy 39 882,70 € od 6. novembra 2013 až do zaplatenia, (ktorú zmenu petitu okresný súd uznesením zo dňa 4. februára 2014 pripustil); zároveň zmenil právnu kvalifikáciu uplatňovaného nároku uvedenú v žalobe tak, že na základe skutkového stavu opísaného v žalobe sa domáhal zaplatenia žalovanej istiny spolu s úrokom z omeškania titulom zodpovednosti za škodu vo forme ušlého zisku podľa § 420 Občianskeho zákonníka. Po čiastočnom zastavení konania v dôsledku čiastočného späťvzatia žaloby a následnej ďalšej zmene

žalobného petitu, ktorú súd prvej inštancie uznesením vyhláseným na pojednávaní konanom dňa 25. novembra 2014 pripustil, zostala predmetom sporu suma 20 315,49 € spolu s (v uznesení o pripustení zmeny žaloby špecifikovaným) úrokom z omeškania.

2. Okresný súd Bratislava II (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) rozsudkom z 15. januára 2015, č.k. 12C/206/2013-328 uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 20 315,49 € spolu s 5,50 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 39 882,70 € od 6. novembra 2013 do 24. apríla 2014, zo sumy 21 222,76 € od 25. apríla 2014 do 2. septembra 2014 a zo sumy 20 315,49 € od 3. septembra 2014 do zaplattenia, ako aj trovy konania vo výške 2 392,50 € a trovy právneho zastúpenia vo výške 4 614,25 €, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. V odôvodnení rozsudku okresný súd uviedol, že vykonaným dokazovaním mal za preukázané, že žalobcom vyčíslená majetková ujma vo forme ušlého zisku mu vznikla v dôsledku protiprávneho postupu žalovanej, ktorá potom čo jej bol doručený Exekučný príkaz EX 2366/2012 vydaný dňa 1. júla 2013 žalobcom opomenula zablokovat' účty povinnej AHP HYDRAULIKA, a.s. so sídlom v Turčianskych Tepliciach. Uvedeným porušením zákonom vyžadovaného postupu (blokácie účtov povinnej) zo strany žalovanej nastala škodová udalosť, ktorej podstata spočíva v tom, že z účtov povinnej vedených u žalovanej boli realizované platby v celkovej sume 1 400 000 € (prevyšujúcej vymáhanú pohľadávku oprávnenej vo výške 470 134,20 € s prísl.), ktorá suma tak nebola použitá na uspokojenie pohľadávky oprávnenej DKA, s.r.o. so sídlom v Bratislave v rámci predmetnej exekúcie, ako aj trov exekúcie. Okresný súd v odôvodnení rozsudku ďalej uviedol, že tým, že žalovaná nerealizovala exekučný príkaz žalobcu, spôsobila mu škodu vo forme ušlého zisku v rozsahu neuhradených trov exekúcie, za ktorú zodpovedá podľa § 420 Občianskeho zákonníka, preto žalobe v časti, ktorá zostala predmetom sporu po čiastočnom zastavení konania a v zmysle naposledy pripustenej zmeny petitu, tak ako je vyššie uvedené, vyhovel. Proti uvedenému rozsudku okresného súdu podala žalovaná odvolanie.

3. Krajský súd v Bratislave (ďalej aj „odvolací súd“) rozsudkom z 13. júna 2017, sp.zn. 8Co/285/2015 rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobu zamietol a žalovanej priznal v celom rozsahu náhradu trov (prvoinštančného a odvolacieho) konania. V odôvodnení rozsudku uviedol, že preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok okresného súdu z hľadiska dôvodov uvedených v odvolaní a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej je dôvodné, pretože súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie na nesprávnom právnom posúdení veci. V uvedenej súvislosti odvolací súd uviedol, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v potrebnom rozsahu, výsledky vykonaného dokazovania správne vyhodnotil, pričom dospel k správnym skutkovým záverom, avšak nárok žalobcu na náhradu ušlého zisku titulom neuhradených trov exekúcie nesprávne posúdil. Zdôraznil, že v rámci exekúcie vedenej s cieľom nútene uspokojiť vymáhanú pohľadávku oprávneného, vedie exekútor exekúciu aj za účelom vymoženía svojho vlastného nároku zodpovedajúceho trovám exekúcie. Z ustanovenia § 200 Exekučného poriadku vyplýva, že v prípade zastavenia exekúcie rozhodne exekučný súd aj o trovách exekúcie, preto je potrebné vychádzať zo záveru, že súdnemu exekútorovi vzniká nárok na odmenu a ostatné trovy exekúcie iba v rozsahu, v akom mu boli tieto priznané v rozhodnutí o zastavení exekúcie. V danej veci bola žalobcom vedená exekúcia zastavená uznesením Okresného súdu Martin č.k. 18Er 3310/2012-271 zo dňa 14. novembra 2014, ktorým exekučný súd žalobcovi trovy exekúcie nepriznal, pretože ich priznať nežiadal, preto je vylúčené, aby mu vznikol nárok na náhradu škody vo forme ušlého zisku, spôsobeného nevyplatením trov exekúcie. Odvolací súd poukazujúc na rozhodovaciu prax najvyššieho a ústavného súdu v uvedenej súvislosti zdôraznil, že ak sa strana sporu vzdá nároku na náhradu trov konania, tento nárok zaniká a súd jej už náhradu trov konania priznať nemôže. Uvedené je potrebné aplikovať aj na nárok súdneho exekútora na trovy exekúcie, čo znamená, že ak sa súdny exekútor nároku na trovy exekúcie vzdá, nárok na ne mu zaniká a už mu nemôžu byť priznané. S poukazom na uvedené odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa ustanovenia § 388 zákona č. 160/2015 Z.z., Civilného sporového poriadku (ďalej aj „C.s.p.“) zmenil tak, že žalobu zamietol.

4. Proti uvedenému rozsudku odvolacieho súdu podal žalobca (ďalej aj „dovolateľ“) dovolanie, ktorého prípustnosť odôvodnil poukazom na ustanovenie § 421 ods. 1 písm. a/ „resp. písm. b/ C.s.p.“. Uviedol, že rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci, pretože „odvolací súd principiálne nepochopil právny inštitút ušlého zisku v skutkovom a časovom kontexte žalobcom

uplatneného nároku“. Odvolací súd sa podľa jeho názoru odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu pri riešení právnej otázky týkajúcej sa vzniku nároku súdneho exekútora na náhradu škody vo forme ušlého zisku z dôvodu porušenia povinnosti banky vykonať blokáciu bankového účtu povinnej, resp. v praxi dovolacieho súdu doposiaľ táto otázka nebola riešená. Zdôraznil, že ak by odvolací súd správne aplikoval príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka o náhrade škody a príslušné ustanovenia Exekučného poriadku upravujúce vznik nároku súdneho exekútora na odmenu za výkon exekučnej činnosti, nemohol by dospieť k záveru, že nárok žalobcu na náhradu škody vo forme ušlého zisku je závislý od rozhodnutia exekučného súdu o náhrade trov konania v rámci rozhodovania o zastavení exekúcie na návrh oprávneného. Uznesenie Okresného súdu Martin č.k. 18Er/3310/2012-271 zo dňa 14. novembra 2014, ktorým okresný súd ním vedenú exekúciu pod sp.zn. EX 2336/2012 zastavil a nepriznal mu náhradu trov exekúcie, nemá preto podľa dovolateľa právnu relevanciu vo vzťahu k uplatnenému nároku na ušlý zisk. Je nesporné, že žalovaná si nesplnila svoju zákonnú povinnosť vykonať blokáciu bankových účtov povinnej AHP HYDRAULIKA, a.s., v dôsledku čoho zmarila exekučné vymożenie pohľadávok oprávnenej DKA, s.r.o. a zároveň zapríčinila stratu konkrétnej, reálnej a preukázateľnej príležitosti zhodnotenia majetku žalobcu spočívajúceho v dosiahnutí príjmu uhradením trov exekúcie. V príčinnej súvislosti s touto škodovou udalosťou mu vznikla škoda vo forme ušlého zisku, pričom sa stal aktívne legitimovaným na podanie žaloby o náhradu škody. Na túto jeho hmotnoprávnu legitimáciu nemôže mať žiadny vplyv následné rozhodnutie exekučného súdu o zastavení exekúcie a o nepriznaní trov mu exekúcie ako súdnemu exekútorovi. Na základe uvedených skutočností navrhol, aby dovolací súd dovolaním napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 8Co/285/2015 zo dňa 13. júna 2017 zmenil tak, že uloží žalovanej povinnosť zaplatiť mu sumu 20 315,49 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,50 % ročne špecifikovaným v petite dovolania a nahradiť mu trovy konania a trovy právneho zastúpenia.

5. Žalovaná vo vyjadrení k dovolaniu žalobcu uviedla, že sa nestotožňuje s tvrdením dovolateľa, že rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia otázky, pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, ani s tvrdením dovolateľa, že rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu zatiaľ nebola riešená. Zdôraznila, že dovolateľ sa podaným dovolaním domáha, aby dovolací súd posúdil skutkovú a nie právnu otázku, a to či žalobcovi postupom žalovanej vznikla škoda vo forme ušlého zisku. V uvedenej súvislosti žalovaná vo vyjadrení k dovolaniu žalobcu uviedla, že nárok žalobcu na náhradu škody vo forme ušlého zisku nie je daný. Peňažný nárok žalobcu označený ako ušlý zisk de facto predstavuje trovy exekúcie, ktoré žalobca v rozpore s dikciou § 200 Exekučného poriadku žiadal priznať od Okresného súdu Bratislava II, ktorý o zastavení exekúcie nerozhodoval. Odvolací súd správne konštatoval, že súdnemu exekútorovi vzniká nárok na odmenu a ostatné trovy exekúcie iba v rozsahu, v akom mu bola priznaná/né exekučným súdom v rozhodnutí o zastavení exekúcie. V uvedenej súvislosti žalovaná vo vyjadrení k dovolaniu uviedla, že odvolací súd v dovolaní napadnutom rozhodnutí správne ustálil, že neexistuje príčinná súvislosť medzi porušením povinnosti žalovanej zablokovat' účty povinnej na základe exekučného príkazu vydaného žalobcom s údajným vznikom škody vo forme ušlého zisku na strane žalobcu. Na základe uvedených skutočností žalovaná navrhla, aby dovolací súd dovolanie žalobcu podľa ustanovenia § 448 C.s.p. zamietol.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 C.s.p.) bez nariadenia pojednávania (§ 443 C.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť, pretože nie je prípustné.

7. Podľa § 419 C.s.p., proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v § 420 a § 421 C.s.p.

8. Podľa § 421 ods. 1 C.s.p. dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c/ ktorá

je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

9. Dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom, ktorým je možné napadnúť rozhodnutie odvolacieho súdu pri splnení zákonom stanovených predpokladov a podmienok. Z hľadiska posúdenia prípustnosti dovolania je podstatné správne vymedzenie dovolacích dôvodov spôsobom upraveným v zákone (§ 431 až § 435 C.s.p.), a to v nadväznosti na konkrétne, dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu. Pokiaľ nie sú splnené procesné podmienky dovolacieho konania a predpoklady prípustnosti dovolania, nemožno dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu podrobiť vecnému preskúmaniu v dovolacom konaní.

10. Dovolanie prípustné podľa § 421 C.s.p. možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C.s.p.).

11. Dovolací súd prioritne posudzoval prípustnosť dovolania, t.j. skúmal, či sú splnené podmienky stanovené zákonom pre vecné prejednanie dovolania.

12. Odborná spisba rozdeľuje podmienky prípustnosti dovolania na objektívne: a/ prípustný predmet, b/ lehotu na podania dovolania, c/ náležitosti dovolania a na subjektívne, t.j. osoba oprávnená podať dovolanie (Ficová a kol., Občianske procesné právo. Druhé aktualizované a doplnené vydanie, Bratislava, Vydavateľské oddelenie Právnickej fakulty UK, 2008, str. 344).

12.1. V Civilnom sporovom poriadku sú jednotlivé podmienky prípustnosti dovolania upravené nasledovne: v ustanoveniach § 420 až § 423 je upravený prípustný predmet, v ustanovení § 427 je stanovená lehota na podania dovolania, v ustanovení § 428 sú stanovené náležitosti dovolania a v ustanovení § 424 až § 426 sú upravené osoby, ktoré sú oprávnené podať dovolanie.

12.2. Dovolací súd zistil, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 C.s.p.) oprávnená osoba, zastúpená advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.). Dovolaním, ktoré spĺňa náležitosti stanovené zákonom (§ 428 C.s.p.) žalobca napáda rozsudok odvolacieho súdu, ktorým dovolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobu zamietol a žalovanej priznal náhradu trov konania.

13. Vzhľadom na uvedené posúdil dovolací súd toto dovolanie žalobcu podľa jeho obsahu (§ 124 ods. 1 C.s.p.) a dospel k záveru, že žalobca podal dovolanie proti rozsudku odvolacieho súdu z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci odvolacím súdom. V prípade uplatnenia tohoto dovolacieho dôvodu, je jeho riadne vymedzenie v zmysle § 432 ods. 2 C.s.p. nevyhnutným predpokladom pre posúdenie prípustnosti dovolania. Len s obsahom rozhodnutia odvolacieho súdu korešpondujúce označenie právnej otázky, ktorú podľa dovolateľa dovolací súd riešil nesprávne, umožňuje dovolaciemu súdu posúdiť, či ide skutočne o otázku, od ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu a či sa pri jej riešení dovolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu (§ 421 ods. 1 písm. a/ C.s.p.), alebo či táto otázka nebola v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte vyriešená (§ 421 ods. 1 písm. b/ C.s.p.) alebo či je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. c/ C.s.p.).

14. Dovolateľ v dovolaní vymedzil ako relevantnú právnu otázku, otázku vzniku nároku súdneho exekútora na náhradu škody vo forme ušlého zisku z dôvodu porušenia povinnosti žalovanej banky vykonať blokáciu bankového účtu/tov povinnej, potom čo bol banke doručený Exekučný príkaz sp.zn. EX 2366/2012, vydaný dňa 1. júla 2013 dovolateľom v rámci exekúcie uskutočňovanej za účelom uspokojenia pohľadávky oprávnenej DKA, s.r.o., so sídlom v Bratislave príkazom pohľadávky z účtu povinnej AHP HYDRAULIKA, a.s., so sídlom v Turčianskych Tepliciach, vedeného v banke - žalovanej.

15. Dovolací súd pri posudzovaní prípustnosti dovolania vyvodzovanej z § 421 ods. 1 C.s.p. dospel k záveru, že dovolacie dôvody nie sú vymedzené spôsobom uvedeným v § 432 C.s.p., a preto je potrebné

dovolanie odmietnuť.

16. Pokiaľ dovolateľ vyvodil prípustnosť dovolania z § 421 ods. 1 C.s.p. (v tomto prípade dovolateľ v súvislosti s prípustnosťou dovolania podľa tohto ustanovenia uviedol v dovolaní písmeno a/ a písmeno b/), dovolací súd uvádza, že uvedený dôvod prípustnosti dovolania predpokladá, že dovolateľ v dovolaní vymedzí práve tú právnu otázku (nie inú), od vyriešenia ktorej záviselo dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu.

17. Dovolaťom vymedzená právna otázka vzniku nároku súdneho exekútora na náhradu škody vo forme ušlého zisku z dôvodu porušenia povinnosti banky vykonať blokáciu bankových účtov povinnej, potom čo bol banke doručený exekučný príkaz vydaný súdnym exekútorom v rámci exekúcie uskutočňovanej prikázaním pohľadávky z účtu povinnej, nie je tou právnou otázkou, od vyriešenia ktorej v skutočnosti záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu. Takto vymedzená právna otázka ale súvisí s pôvodnou právnou kvalifikáciou uplatneného nároku žalobcu, keď žalobca odôvodňoval podanie žaloby ustanovením § 103 Exekučného poriadku, zo znenia ktorého je zrejmé, že „Ak banka nepostupuje tak, ako jej to ukladajú ustanovenia § 95, 96 ods. 3, 97, 98 a 99, môže sa oprávnený na všeobecnom súde banky domáhať, aby mu banka zaplatila sumu, na ktorú by mal právo, keby banka postupovala správne, a to aj vtedy, keď už na účte povinného nie je dostatok prostriedkov“.

17.1. Z obsahu spisu vyplýva že žalobca potom čo žalovaná v odpore proti platobnému rozkazu poukázala na rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. IV. ÚS 311/2010 a sp.zn. II. ÚS 314/2011, podľa ktorých je na podanie poddĺžnickej žaloby v zmysle § 103 Exekučného poriadku aktívne legítimovaný len oprávnený, zmenil v priebehu konania pred súdom prvej inštancie právnú kvalifikáciu uplatneného nároku z § 103 Exekučného poriadku na § 420 Občianskeho zákonníka.

17.2. Podľa obsahu odôvodnenia dovolaním napadnutého rozsudku odvolacieho súdu právnou otázkou podstatnou pre rozhodnutie odvolacieho súdu bola otázka, či môže súdnemu exekútorovi vzniknúť voči banke škoda ak exekučný súd, ktorý bol v zmysle ustanovenia § 200 Exekučného poriadku v znení platnom a účinnom v čase jeho rozhodovania oprávnený a povinný pri zastavení exekúcie rozhodnúť aj o tom kto a v akej výške platí trovy exekúcie, súdnemu exekútorovi (potom, čo sa sám nároku na trovy exekúcie v písomnom podaní adresovanom exekučnému súdu vzdal) trovy exekúcie nepriznal.

17.3. Je nepochybné, že dovolateľom v dovolaní vymedzená vyššie uvedená právna otázka nekorešponduje s právnou otázkou, od vyriešenia ktorej záviselo dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu. Dovolať podal dovolanie, ktoré má síce náležitosti v zmysle § 428 C.s.p. (nie je preto daný dôvod na odmietnutie dovolania podľa § 447 písm. d/ C.s.p.), v dovolaní však absentuje iná zákonom vyžadovaná náležitosť - dovolacie dôvody v ňom nie sú vymedzené spôsobom uvedeným v § 432 C.s.p., preto dovolací súd dovolanie odmietol podľa § 447 písm. f/ C.s.p.

18. O trovách dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa ustanovenia § 431 ods. 1 C.s.p. tak, že žalovanej nepriznal náhradu trov dovolacieho konania voči žalobcovi, pretože jej preukázateľne žiadne trovy dovolacieho konania nevznikli.

19. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.